

A Közösség által szerződésen kívül okozott károk megállapításáért indított jelen keresettel a felperesek annak a kárnak a megtérítését kérik, amelyet az EBB azon állítólagosan hibás magatartása miatt szenvedtek el, hogy az utóbbi a Közösség megbízottjaként eljárva kötelezettsége gyakorlása során, a kérdéses kölcsön kezelésének keretében tanúsított. Nevezetesen a kölcsön lebonyolításának rendkívüli lassúságára hivatkoznak, amely kölcsön csupán 1997. júliusában került átutalásra, és emiatt kénytelenek voltak rövid távú kölcsönt felvenni a BNDE-től. A felperesekre háruló pénzügyi kötelezettségek nem teljesítése miatt a BNDE beszédési eljárást indított ellenük a nemzeti bíróság előtt. A marokkói nemzeti bíróság ítéletében a 2K-Teint társaságot üzleti tevékenységének eladására kötelezte.

Először is a felperesek több olyan szabálytalanságra hivatkoznak, amelyet a BNDE a közösségi források kezelésében követett el, és amelyekről az EBB-t is értesítették azt kérve, hogy reagáljon azokra. A felperesek azt hozzák fel az EBB-val szemben, hogy a neki megküldött információkra válaszul nem hozott semmiféle lépéseket. Arra hivatkoznak, hogy az EBB köteles lett volna eljárni, mivel a BNDE ha nem is az előbbi megbízottjaként, de legalábbis látszólagos meghatalmazottjaként járt el, ugyanis az EBB a kérdéses kölcsönökre vonatkozó döntésekben fontos szerepet tartott fenn magának.

Ezen túlmenően a felperesek azt állítják, hogy az EBB-nek nem csak hogy a BNDE által elkövetett – és e jogviszony alapján létrejött – hibákat kellett volna elismernie, hanem saját fogyatékoságait és mulasztásait is. Azt hozzák fel az EBB-vel szemben, hogy nem követte és ellenőrizte hatékonyan a források felhasználását azok marokkói szervezetek általi kézhezvételétől kezdve, amelynek következtében a BNDE állítólagosan csalárd cselekményeit előnyben részesítette, sőt biztosította. Azt hozzák fel továbbá az EBB-vel szemben, hogy mulasztott, gondatlan volt és hozzá nem értően cselekedett, amelyek súlyos hibáknak minősülnek, és a közösségi források kezelése során nem tett eleget az óvatosság, gondosság és elővigyázatosság követelményeinek.

A felperesek arra hivatkoznak, hogy az állítólagosan általuk elszenvedett károk közvetlen kapcsolatban állnak az EBB hozzá nem értő és mulasztó magatartásával. Ezért azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze az EBB-t a fenti károk megtérítésére.

2006. december 1-jén benyújtott kereset – Shell Petroleum és társai kontra Bizottság

(T-343/06. sz. ügy)

(2007/C 20/23)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: a Shell Petroleum NV (Hága, Hollandia), a The Shell Transport and Trading Company Ltd (London, Egyesült

Királyság), a Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (Capelle aan den IJssel, Hollandia) (képviselők: O. W. Brouwer, W. Knibbeler, S. Verschuur ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A Shell Petroleum NV és a The Shell Transport and Trading Company Ltd keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg egészében az EK 81. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/F/38.456 Bitumen – NL ügy) 2006. szeptember 13-án hozott bizottsági határozatot (a továbbiakban: a határozat) annyiban, amennyiben annak a Shell Petroleum NV és a The Shell Transport and Trading Company Ltd a címzettje; vagy másodlagosan
- semmisítse meg részben a határozatot, amennyiben az úgy találja, hogy a Shell Petroleum NV és a The Shell Transport and Trading Company Ltd 1994. április 1-je és 1996. február 19-e között megsértették az EK 81. cikket, és csökkentse a velük szemben kiszabott bírság összegét;
- mindenképpen csökkentse a határozatban a Shell Petroleum NV és a The Shell Transport and Trading Company Ltd társaságokkal szemben kiszabott bírság összegét;
- kötelezze az alperest az eljárási költségek – ideértve a Shell Petroleum NV és a The Shell Transport and Trading Company Ltd társaságoknak a bírság egészének vagy részének kifizetésével, illetve a bankgarancia alapításával felmerült költségeit – megfizetésére;
- hozzon meg minden egyéb általa megfelelőnek ítélt intézkedést.

A Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg részben a határozatot, amennyiben az megállapítja, hogy a Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV 1994. április 1-je és 1996. február 19-e között megsértette az EK 81. cikket, és csökkentse a vele szemben kiszabott bírság összegét;
- mindenképpen csökkentse a határozatban a Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV társasággal szemben kiszabott bírság összegét;
- kötelezze az alperest az eljárási költségek – ideértve a Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV társaságnak a bírság egészének vagy részének kifizetésével, illetve a bankgarancia alapításával felmerült költségeit – megfizetésére;
- hozzon meg minden egyéb általa megfelelőnek ítélt intézkedést.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek úgy érvelnek, hogy a határozat alábbi elemei jogban való tévedésen, illetve mérlegelési hibákon alapulnak:

- a) azon megállapítás, hogy a Shell Verkoopmaatschappij BV volt a kartell kezdeményezője és vezetője;
- b) a jogsértésért a The Shell Transport and Trading Company Ltd és a Shell Petroleum NV felelősségének megállapítása;
- c) a bírság összegének emelése visszaesés címén;
- d) a kiindulási összeg kiszámítása a Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV esetében;
- e) a jogsértés időtartama.

2006. december 4-én benyújtott kereset – Total kontra Bizottság

(T-344/06. sz. ügy)

(2007/C 20/24)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: a Total SA (Courbevoie, Franciaország) (képviselők: A. Gosset-Grainville, L. Godfroid és A. Lamothe ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az EK 230. cikk alapján a COMP/F/38.456 ügyben 2006. szeptember 13-án hozott C(2006) 4090 bizottsági határozatot, amennyiben az az 1. cikk (m) pontjában, 2. cikk (m) pontjában, 3. és 4. cikkében a Total SA-ra vonatkozik;
- másodlagosan semmisítse meg az 1. cikk (m) pontját és a 2. cikk (m) pontját és ennek megfelelően csökkentse a Total SA-val szemben a határozattal kiszabott bírság összegét;
- kötelezze a Bizottságot az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az utépítéshez használt bitumen hollandiai bruttó eladási és vételi árának, valamint a kartellben részt vevő utépítők számára egységes minimum árkedvezménynek, a többi utépítő számára ennél alacsonyabb maximum árkedvezménynek a rögzítésére irányuló megállapodásokra és összehangolt magatartásokra vonatkozóan az EK 81. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/F/38.456 Bitumen – Hollandia-ügy) 2006.

szeptember 13-án hozott C(2006) 4090 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítését kéri. Másodlagosan a megtámadott határozatban vele szemben kiszabott bírság megsemmisítését, illetve legalább jelentős csökkentését kéri.

A kereset öt jogalapot tartalmaz:

Először is a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az anyavállalatnak a leányvállalata gyakorlatával kapcsolatos felelősségére vonatkozó szabályokat. Azt állítja, hogy a Bizottság helytelenül járt el, amikor a felperesnek tudta be a szóban forgó jogsértést, amelyet a leányvállalata, a TOTAL Nederland NV követett el, és ezért megállapította a felperes egyetemleges felelősségét. A felperes úgy véli, hogy a Bizottság jogban való tévedést követett el, amikor úgy találta, hogy az a tény, hogy a felperes a leányvállalata tőkéjének 100 %-os tulajdonosa, elegendő ahhoz, hogy ez utóbbira meghatározó befolyást gyakoroljon. A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a Bizottság jogban való tévedést követett el, amikor nem vizsgálta meg alaposan az arra vonatkozó bizonyítékok összességét, hogy a Total-csoporton belül melyik jogalany lehetett felelős a szóban forgó magatartásért.

Másodszor a felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság megsértette a bizonyítási szabályokat, amikor nem bizonyította, hogy a felperes meghatározó befolyást gyakorolt volna leányvállalata, a TOTAL Nederland NV-nek az érintett piaccal kapcsolatos üzletpolitikájára, és amikor nem vette figyelembe a TOTAL SA által annak érdekében szolgáltatott információt, hogy a Bizottság a Total-csoporton belül meg tudja határozni a jogsértés által érintett vállalkozást.

Ezenkívül a felperes szerint a Bizottság megsértette az önkényes eljárás tilalmát, amikor a megtámadott határozatban azt állította, hogy mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak eldöntése tekintetében, hogy valamely vállalkozáson belül mely jogalanyok tekinthetők felelősnek a jogsértésért.

A felperes továbbá úgy véli, hogy a Bizottság megsértette a gondos ügyintézés elvét azzal, hogy nem intézett információkérést a TOTAL SA-hoz a vizsgálati szakaszban.

Másodlagosan a felperes két jogalapot hoz fel a megsemmisítés iránti kérelme, illetve a határozatban vele szemben kiszabott bírság csökkentése iránti kérelme alátámasztására. Szerinte a Bizottság megsértette a bírságok kiszabására vonatkozó szabályokat. Úgy érvel, hogy amennyiben a magatartás a TOTAL SA-nak lenne betudható, téves az az időpont, amelyet a Bizottság a felperes jogsértésben való részvétele kezdő időpontjának meghatározásához figyelembe vett, és a Bizottság e tekintetben nem indokolta kellőképpen a határozatát. A felperes ezenkívül arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette az arányosság elvét, amikor 1,5-szeres elrettentési szorzót alkalmazott a vizsgált időszak tekintetében a Total-csoport világméretű forgalmát véve alapul, pedig az említett időszak egy része tekintetében semmilyen kifogás nem róható fel a felperesnek.